

Przed-
płata:
(za egz.
nieob-
wiązko-
we) na
miesiąc
paździ-
ernik
0,75 zł.

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatów Krotoszyńskiego i Pleszewskiego

wychodzi w środy i soboty

ADMINISTRACJA: ZAKŁAD GRAFICZNY — K. ŻMIN. UL. PLESZEWSKA 1

REDAKCJA DZIAŁU URZĘDOWEGO — STAROSTWO W KROTOSZYNIE — TELEFON 60

Cena
ogłoszeń:
miejscow.
za wiersz
mili-
metrowy
(1-lam.)
lub jego
miejsc
5 groszy
poza miej.
6 groszy

Mianowania.

Pan Paterek Tomasz z Kopiczek został z dniem 1 października 1924 r. mianowany agentem Krajowego Ubezpieczenia Ogniwego w Poznaniu.

Krotoszyn, dnia 13 października 1924 r.

Starosta: Dr. Dalbor.

Ostre strzelanie wojskowe

odbędzie się dnia 22-go października 1924 od godziny 8 do 12 przedpołudniem na dużym placu ćwiczeń między szosą Sulmierzycką a polną drogą do Chwałiszewa.

Przez ten czas zamknięty jest ruch powozek i osób na szosie Krotoszyn—Sulmierzyce i drodze Krotoszyn—Chwałiszew wiodącej przez plac ćwiczeń.

Krotoszyn, dnia 15 października 1924 r.

Starosta: Dr. Dalbor.

Kradzież akcji.

W Wiedniu skradziono 6 sztuk po 5 akcji Towarzystwa Topego Serja 5 Nr. 5544—56, 4787 i Nr. 6422—23 oraz 1 sztukę 20 akcji Serja XX Nr. 1759 tego samego towarzystwa.

Ostrożać się przed kupnem wyżej wymienionych akcji.

Krotoszyn, dnia 13 października 1924 r.

Starosta: Dr. Dalbor.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26-go czerwca 1924 r. regulujące używanie i ochronę drogi.

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. nr 89, poz. 556) oraz art. 3 ust. z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji przystąpienia Polski do Międzynarodowej konwencji, dotyczącej ruchu automobilowego, zawartej w Paryżu dnia 11 października 1909 r. (Dz. U. R. P. nr 85, poz. 762 z r. 1922 i z r. 1923 nr. 86, poz. 668 i 669) zarządza się co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Pojęcie drogi publicznej w rozumieniu niniejszego rozporządzenia obejmuje nie tylko samą jezdnię, lecz całą szerokość gruntu, zajętego przez drogę, oraz budowlę i urządzenia do niej należące, łącznie z pasami przydrożnymi, bądź stanowiącymi przynależność drogi, bądźto pozostawionymi przez właścicieli przydrożnych, gruntów wolnych od uprawy, — w myśl art. 11 powołanej ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych.

§ 2. Przepisy niniejszego rozporządzenia z wyjątkiem zawartych w § 39-55 stosują się do wszelkiego rodzaju dróg publicznych bez względu na to, w czym zarządzie się znajduje, oraz z jakich funduszy są utrzymywane.

Przepisy ruchu publicznego dotyczą ruchy pieszoego, pojazdów zaprzęgowych, jazdy na rowerach, jazdy konnej i pędzenia lub prowadzenia zwierząt.

Do ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych stosują się przepisy rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lipca 22 r. (Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 587), które pozostają w swej mocy i obowiązują nadal wspólnie z niniejszym rozporządzeniem.

Przepisy co do przewozu po drogach publicznych materiałów lepkalnych, wybuchowych, żrących i t. p. zostaną uregulowane oddzielnym rozporządzeniem.

§ 3. Naczelnicy władz administracyjnych II. instancji, a w Warszawie komisarz rządu, mogą wydawać szczegółowe rozporządzenia i przepisy w ramach niniejszego rozporządzenia.

II. Zakazy niszczenia dróg.

§ 4. Zabrania się niszczyć i uszkadzać drogi publicznej oraz wszelkie przynależności i urządzenia drogowe.

§ 5. Zabrania się włóczenia po drogach publicznych wszystkich przedmiotów mogących psuć drogę.

Przedmioty takie winne być wiezione na kołach lub saniach.

§ 6. Szerokość obręczy kół pojazdów winna być taką, aby ciśnienie kół nie przekraczało 150 kilogramów na centymetr bieżącej szerokości obręczy.

Powierzchnia żelaznych obręczy, stykająca się z jezdnią, winna być zupełnie gładką, przyczem wyjątkiem są dopuszczalne tylko dla maszyn rolniczych, ciągniętych po drogach. Jednakże koła takich maszyn nie powinny posiadać nierówności, niszczących nawierzchnię drogi.

§ 7. Zabrania się zanieczyszczać drogi przez wyrzucanie lub rozsypywanie ziemi, błota, nawozu, śmieci, zielska, pozostawianie padłych zwierząt, wylewania nieczystości, sprowadzanie na drogę odpływów z urządzeń gospodarskich i fabrycznych, wreszcie przez rzucanie na drogę wszelkich przedmiotów i materiałów, mogących kałużyć nogi ludzi i zwierząt lub rwać obręcze gumowe pojazdów, jako to: gruzu, gwoździ, drutu, ułamków, metali, szkła i t. p.

Zwierzęta padłe na drodze publicznej, winien właściciel ich usunąć w ciągu 24 godzin, w przeciwnym razie będzie to uczynione na jego koszt przez organa zarządu gminnego.

§ 8. Zabrania się tratować rowy, skarpy (stoki) nasypów i wykopów, pasy przydrożne, przejeżdżać przez nie, przepędzać i wypasać bydło, zwierzęta polowe, trzodę i płaćwo domowe, skopywać pobocza (burty) i skarpy, zasypywać rowy, kanały i przepusty drogowe, oraz zaorywać drogę.

§ 9. Zabrania się osobom nieuprawnionym korzystać z trawy, rosnącej w rowach przydrożnych oraz na skarpach, poboczach i pasach przydrożnych.

§ 10. Zabrania się bez pozwolenia właściwego zarządu drogowego składać na drodze wszelkiego rodzaju materiały, narzędzia, towary itp.

Zakaz powyższy nie dotyczy chwilowego, a koniecznego złożenia przedmiotów przy naładunku lub przeładunku.

§ 11. Zabrania się rozkładać otwarte ogniska w odległości mniejszej niż 150 metrów od mostów drewnianych lub konstrukcji mieszanej żelazno-drewnianej, zaopatrzonej w odpowiednie tablice ostrzegawcze, — oraz palić tytoń na takich mostach. Również zabrania się przechodzić i przejeżdżać z ogniem lub niezamkniętym paleniskiem maszyn po mostach z drewnianymi pokładami, wreszcie rozniecać ogień, zakładać popasy lub noclegi pod wszelkimi mostami.

§ 12. Zabrania się bez specjalnego pozwolenia przeciągać lub przewozić przez mosty ciężary, przekraczające dopuszczalne obciążenie mostu, wskazane na tablicy przy wjeździe.

W razie potrzeby wzmocnienia mostu, koszta z tem wzmocnieniem związane a określone przez właściwy zarząd drogowy, ponosi przewoźcy.

III. Przepisy, dotyczące ruchu na drogach.

§ 13. Ruch pieszy wzdłuż drogi winien odbywać się tylko na specjalnych ścieżkach lub chodnikach, w braku zaś tych urządzeń na poboczach (burtach) drogi.

W razie niemożności użycia poboczy ruch pieszy może odbywać się na jezdni, lecz jaknajdalej od środka drogi.

Ruch pieszy grupami (pochody, procesje, pogrzeby itp.) winien o ile możności zajmować tylko prawą połowę jezdni w kierunku ruchu.

§ 14. Ruch pojazdów zaprzęgowych i zwierząt pędzonych lub prowadzonych na drogach bitych i brukowanych winien odbywać się na twardej nawierzchni.

Nie na twardej nawierzchni ruch ten może odbywać się tylko tam, gdzie istnieją miękkie letnie tory (łatówki).

§ 15. Szybkość ruchu na drogach publicznych nie może zagrażać bezpieczeństwu osób z nich korzystających i winna być taka, aby woźnice, cykliści i jeźdźcy w każdej chwili i przy wszelkich okolicznościach mogli dostosować się do wymagań bezpieczeństwa ruchu publicznego, oraz ochrony dróg i mostów.

Na ostrych skrętach, skrzyżowaniach dróg i mostach drewnianych lub konstrukcji mieszanej żelazno-drewnianej, dłuższych nad 30 mtr. zabrania się jechać z szybkością większą niż 6 km. na godzinę (szybkość konia w stępie).

Na skrzyżowaniach dróg w polach i miejscowościach otwartych prowadzący pojazd ma pierwszeństwo przejazdu przed zbliżającymi się po swojej lewej stronie, a winien ustąpić pierwszeństwa zbliżającym się ze swej prawej strony.

§ 16. Wszelkie pojazdy zaprzęgowe, utrzymywane w celach zarobkowych dla przewozu ciężarów i osób, z wyjątkiem pojazdów osobowych nie więcej niż 4 miejsca, winny być zaopatrzone w hamulce.

Obowiązek zaopatrzenia w hamulce powyższych pojazdów osobowych oraz wszelkich innych pojazdów zaprzęgowych w należności od miejscowych warunków topograficznych, zostanie uregulowany dla poszczególnych obszarów administracyjnych w myśl § 3 niniejszego rozporządzenia.

W każdym razie do hamowania wozów zabrania się używać łańcuchów, haków lub innych przyrządów któreby niszczyły drogę.

Wyjątkowo urządzenia takie mogą być używane podczas gołoleźdi.

§ 17. Obrys pojazdu, to jest szerokość jego — łącznie ze wszystkimi występniami, lub szerokość ładunku pojazdu, będącego w ruchu na drodze publicznej nie może przekraczać 2,5 metra o ile nie otrzymano zezwolenia właściwego zarządu drogowego.

Wysokość pojazdu z ładunkiem nie może przekraczać 4 metrów nad powierzchnię drogi.

§ 18. Każdy zaprząg winien mieć swego woźnicę. Wyjątek dopuszczalny jest tylko przy taborach, gdzie jeden woźnica może prowadzić dwa wozy, jeden za drugim, zaprzężone najwyżej w jednego konia każdy.

§ 19. Bezpośrednio jeden za drugim nie może jechać więcej niż 6 wozów. Odległość pomiędzy grupami po 6 wozów winna wynosić najmniej 30 mtr.

§ 20. Konie w zaprzęgu na drogach publicznych winny być okiełznane. Zaprząg winien być taki, aby woźnica w każdej chwili mógł panować nad pojazdem.

§ 21. Woźnicy podczas jazdy zabrania się spać na wozie i opuszczać go bez dozoru.

Zabrania się również urządzać postoje na drodze.

W razie przypadkowego wstrzymania jazdy należy wóz sprowadzić na prawą stronę jezdni, (w kierunku ruchu), jaknajdalej od środka drogi i przy odejściu woźnicy od wozu konie wyprząść.

§ 22. Wszystkie pojazdy, znajdujące się na drogach publicznych poza obrębem mniejsza zamieszkania właściciela (wsi, osady, miasta itd.) z wyjątkiem osobowych pojazdów, nie służących dla celów zarobkowych, winny mieć napisy, względnie być zaopatrzone w tablice o wymiarach nie mniej niż 25 x 15 cm., umieszczoną z lewej strony pojazdu a zawierającą jasno i czytelnie wypisane w języku polskim, imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela lub też nazwę i adres firmy, fabryki, majątku itp.

Przepis powyższy nie ma zastosowania do pojazdów rządowych, których sposób oznaczenia będzie ustanowiony w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych i Ministrem Spraw Wewnętrznych, przez władze rozporządzające temi pojazdami.

§ 23. Każdy pojazd, znajdujący się nozą na drodze publicznej, a w taborach pierwszy i ostatni pojazd, winien być z nastaniem ciemności oświetlony przynajmniej jednym światłem białym, widocznym z daleka.

Naczelnicy władz administracyjnych II instancji mogą ograniczyć stosownie do tego postanowienia tylko do dróg o twardej nawierzchni (bitych lub brukowanych), a dla województw: białostockiego, nowogrodzkiego, poleskiego, wotyńskiego i Ziemi Wileńkiej mogą naczelnicy władz administracyjnych II instancji zarządzić jeszcze inne ugi, mające na celu stopniowe wprowadzenie tego postanowienia.

§ 24. Każda osoba, jeżdżąca na rowerze po drogach publicznych, winna się zaopatrzyć w kartę imienną rowerową, bez fotografii, wydaną przez władzę administracyjną I instancji na stosowną piśmienną prośbę.

Przed wydaniem karty rowerowej winien urząd wydający kartę przekonać się, że proszący jest obywatel z przepisami ruchu na drogach publicznych, zawartymi w dziale III niniejszego rozporządzenia i w dziale I. rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. nr. 65 poz. 587).

Kartę powyższą winni używający rowerów na drogach publicznych mieć przy sobie i okazywać na każde żądanie organów, wymienionych w § 56 niniejszego rozporządzenia.

§ 25. Rowery, używane do jazdy na drogach publicznych winny być zaopatrzone w dobrze działający hamulec oraz w dzwonek, jako sygnał ostrzegawczy, a z chwilą nastania zmroku w zapaloną latarkę o białym świetle.

Zabrania się używać przy jeździe na rowerze innych przyrządów jako sygnałów dźwiękowych.

§ 26. Jadący na rowerach po drogach bitych lub brukowanych mogą używać poboczy (burt) o ile to nie utrudnia ruchu pieszego, odbywającego się po tych poboczach.

Zabrania się używać do jazdy na rowerze chodników w obrębie miast i miejsc zamieszkałych.

§ 27. Rowery z przystosowanymi motorami (silnikami) zapędzonymi podlegają przepisom o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych (§ 2).

§ 28. Zabrania się pędzić drogą publiczną zwierzęta bez dostatecznego dozoru, a mianowicie jeden poganiasz może pędzić najwyżej 15 sztuk koni lub bydła, wzgl. 40 sztuk owiec lub trzody chlewnej.

Przepis powyższy nie stosuje się do pędzenia bydła z miejsca postoju na pastwisko i odwrotnie.

§ 29. Zabrania się pozostawiać dzieci na jezdni dróg publicznych bez opieki oraz wypuszczać na drogi zwierzęta i ptactwo domowe.

§ 30. Zabrania się jeździć saniami po drogach publicznych bez dzwonek lub grzechotek.

Zabrania się również używać sani bez dyszla lub hotełki mający zaprząg tylko z postrońków lub pasów.

§ 31. Zabrania się przewozić ciężary na drogach publicznych saniami, których płozy mają w części dolnej mniej niż 120 ctm. długości i mniej niż 10 ctm. szerokości.

§ 32. Zabrania się wozić drogą publiczną bez przykrycia lub też wystawiać wzdłuż drogi lub przy drodze przedmioty mogące ploszyć zwierzęta pociągowe i bydło, względnie wywoływać u ludzi przestrasch lub obrzydzenie.

§ 33. Ze względu na stan mostów lub nawierzchni drogi jako też ze względu na specjalne warunki bezpieczeństwa ruchu, mogą właściwe władze czasowo zabraniać lub ograniczać ruch pojazdów, względnie niektórych ich rodzajów, na określonych odcinkach dróg.

IV. Urządzenie i utrzymanie zajazdów.

§ 34. Przy wszelkich zakładach i urządzeniach, związanych z postojem pojazdów, winna być pozostawiona wolna od zabudowań przestrzeń poza bocznym rowem przydrożnym, wystarczająca dla pomieszczenia tej ilości pojazdów (tak osobowych jak i wozów ciężarowych), jaka według przewidywań przy zakładaniu zajazdu, może się gromadzić w czasach najbardziej intensywnego ruchu (targi, jarmarki, odstawa buraków i t. p.).

W razie niedostatecznej szerokości pasa gruntu, przeznaczonych na zajazd pomiędzy zakładem a rowem przydrożnym, winien być urządzony plac dla zajazdu o odpowiedniej powierzchni obok zakładu lub po za nim.

Rozmiary placu przeznaczonych na postój pojazdów, oznaczy w każdym poszczególnym wypadku odnośna władza, wykonywująca utrzymanie drogi, na podstawie opinii właściwego zarządu drogowego i zwierzchności gminnej.

Przepisy powyższe mają zastosowanie do istniejących zakładów i urządzeń o ile miejsce i warunki na to pozwalają.

§ 35. Miejsca, przeznaczone na zajazdy, jak również dojazdy do tych zajazdów, z dróg winny posiadać twardą nawierzchnię.

Przy wyborze rodzaju umocowania powierzchni placu i dojazdu należy stosować się do wskazówek właściwego zarządu drogowego, które winny być udzielane z uwzględnieniem warunków miejscowych.

§ 36. Wszelkie roboty dotyczące urządzenia i utrzymania zajazdów i dojazdów do tychże, będą wykonywane staraniem i kosztem właścicieli i dzierżawców odnośnych zakładów i urządzeń, według wskazówek właściwego zarządu drogowego.

§ 37. Właściciele lub dzierżawcy zakładów i urządzeń, wyszczególnionych w § 34 mają obowiązek utrzymania zajazdów i dojazdów do tychże w stanie należytej czystości — jako też ustawienia i utrzymywania znaków sporządzonych według wskazówek zarządu drogowego z tablicami głoszącymi zakaz urzędzenia postoju na jezdni i poboczach drogi przed zajazdem.

VI. Postanowienia końcowe.

§ 56. Czuwanie nad przestrzeganiem powyższych przepisów jest obowiązkiem zaprzysiężonej służby drogowej, organów policji państwowej i urzędów gminnych.

§ 57. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl postanowień ustawy z dnia 7 października 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 89 poz. 650) o przepisach porządkowych na drogach publicznych, o ile dane przekroczenie nie podlega surowej karze.

§ 58. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dz. U. R. P. z tem, że:

1) pojazdy będące już w dniu tym w ruchu winny być przystosowane do wymagań przepisów § 6 najpóźniej:

w ciągu dwóch lat.

oraz przepisów w §§ 16, 22 i 23 najpóźniej:

w ciągu jednego roku

od dnia ogłoszenia rozporządzenia.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: Rybeżyński
Minister Spraw Wewnętrznych: Z. Hübner.

Powyższe rozporządzenie podaje do publicznej wiadomości oraz do przestrzegania przez organa policyjne.

Kretoszyn,
Pleszew, dnia 8 października 1924 r.

Starosta: Dr. Dalbor.

Starosta: Kutzner.

Licencja stadników.

Jesienna licencja stadników w powiecie pleszewskim odbędzie się dnia 23 października w następujących miejscowościach:

- 1) o godz. 8-mej rano w Kowalewcu przy gościncu p. Gadomskiego.
- 2) o godz. 8 1/2 rano w Pleszewie na złotym mieczu.
- 3) o godz. 9-tej rano w Karczemie przy gościncu p. Grzempzi.
- 4) o godz. 10 przed pół. w Subótce przy gościncu p. Wronieckiego.
- 5) o godz. 11 przed pół. w Kucharach przy gościncu p. Kozłowicza.
- 6) o godz. 12 w poł. w Tursku przy gościncu Dworskim.
- 7) o godz. 12 1/2 w Brzeziu przy gościncu p. Kubasika
- 8) o godz. 13 1/2 w Pieruszycach przy gościncu p. Michalaka.

Właściciele stadników już licencjonowanych winni ze sobą przynieść poprzednie papiery, jak świadectwo licencji i rejestr skokowy.

Stadniki należy przyprowadzić na pierścieniach nosowych i starannie oczyszczone.

Wzywam wszystkich właścicieli stadników tak zgłoszonych jak i nie zgłoszonych aby w interesie rozwoju hodowli bydła, przyprowadzili swoje stadniki na jedną z wymienionych stacji.

PP. Sołtysów wzywam do ogłoszenia powyższego sposobem zwykle używanym, wszystkim mieszkańcom gminy.

Osobnych uwiadomień wysyłać się nie będzie.

Pleszew, dnia 15 października 1924 r.

Starosta, Kutzner.

Unieważnienie karty myśliwskiej.

Niniejszem unieważniam, zagubioną roczną kartę myśliwską, wystawioną przez Starostwo w Pleszewie w dn. 7 stycznia 1924 r. na nazwisko Ryszarda Knokego z Broniszewia Nowych

Pleszew, dnia 14 października 1924 r.

Starosta, Kutzner.

Zniesienie obwodu obserwacyjnego z powodu wścieklizny.

Wobec tego, że w czasie od 4 lipca br. do dnia dzisiejszego nie stwierdzono w obwodzie obserwacyjnym ustanowionym z powodu wścieklizny żadnego wypadku wścieklizny, znoszę niniejszem rozporządzenie moje z dnia 4 lipca br. l. dz. 3479/24 ogłoszone w Ogdzianiku Urzędowym z dnia 9 VII br. Nr. 52 d. t. ustanowienia wspomnianego obwodu obserwacyjnego.

Pleszew, dnia 13 października 1924 r.

Starosta: Kutzner.

Zgłoszenie handlu domokrażnego.

Wzywam wszystkich handlarzy uprawiających handel domokrażny zamieszkałych w tutejszym obwodzie do zgłoszenia się dnia 25 bm. w godzinach przedpołudniowych celem spisania wniosku na handel domokrażny na rok 1925. Patent wydany na rok 1924 należy przynieść z sobą.

Podługwie terminu wniosków uwzględnić nie będą.

Krzywosądów, dnia 10 października 1924 r.

Komisarz obwodowy, (--) Kreutzinger.

Dział nieurzędowy

JARMARK

na konie i bydło w Gostyniu

ustalony pierwotnie na dzień 23. X. 1924 r. odłożony został na

czwartek, dnia 30. X. 1924 r.

Sprzedaż towarów kramnych jest wzbroniona.

Spęd bydła jest dozwolony tylko z miejscowości nienależących do obwodów obserwacyjnych. Każda sztuka bydła musi być przedstawiona na targowisku p. pow. lekarzowi weterynaryjnemu celem zbadania.

Powiatowy lekarz-weterynarz urzęduje podczas jarmarku w pobliżu domu urzędniczego.

Gostyń, dnia 13 października 1924 r.

M A G I S T R A T.

Lawiński.

Cytrynacja przymusowa

W wtorek, dnia 21-go b. m.

o godz. 11-ej przedpołudniem w Sońcizynie w gościńcu p. Biadały sprzedawać będą najwięcej dającemu za gotówkę

- 1) 1 stóg z żytem około 15 fur,
- 2) 2 krowy,
- 3) 1 klacz 4 letnia.

Główny, komornik sądowy.

WSZELKIE DRUKI

wykazuje jaknajszybciej
po cenach umiarkowanych

ZAKŁAD GRAFICZNY W KOŹMINIE.

właśc. Leon Goldbek.

Państwowe Nadleśnictwo Czeszewo.

Zawiadamia, że wyręb drzewa na rok gospodarczy 1924/25 został ze względu większych wyrębów zniszczonych przez sówkę drzewostanów w zachodniej części województwa, w tutejszem nadleśnictwie bardzo ograniczony i z tej przyczyny podaż drzewa tak użytkowego jak opałowego będzie małą.

Zaleca się więc zapotrzebowanie w drzewie pokrywać przez zakup tegoż w lasach przez sówkę zniszczonych.

Mający prawo zakupu drzewa z wolnej ręki (urzędnicy państw, komunalni, szkoły) tylko w tym wypadku otrzymają drzewo, gdy w swym wniosku (z ostemplowanym) zgoda się z góry na cenę drzewa w dniu asygnowania obowiązującą.

Nadleśniczy.



poleca

Ś W I E C E

powozowe - kandelabrowe

i

N A F T Ę